

Kasaka

Žiogelis Doris arba neteisingos harmonijos

Kartą birželio pradžioje sužaliavo beržynėlis. Tame beržynėly užaugo žemuogynas. O tame žemuogyne apsigyveno... Žiogeliai! Taip, taip. Patys tikriausi, patys žaliausi ir žokliausi žiogai. Močiutė, senelis, būsini tėvelis ir mamytė.

Per kelias dienas mamos sudėti kiaušinėliai pradėjo krutėti. Štai-kaškas iškiša galvelę. Tai yra Doris - pagrindinis herojus. Poto galvas iškiša ir jo sesutė su broliuku, bei dar viena broliuko ir sesutės pora. Į kūdikielių šventę sugudėjo visos beržyno šalies gyventojai. Susirinko Žemuogyno kaimelio žiogai ir boružės, Brukny no miesto karkvabaliai ir jonvabaliai.

Doris buvo linksmas ir laimingas žiogas - turėjo du brolius ir dvi seseris - Merę ir Tiksi, Lindą ir Švirpi. Bet užvis labiausia jis troško turėti draugų. Jam buvo šiek tiek liūdna, nes nors ir augo tarp broliukų ir sesučių, buvo didesnis, vyresnis ir labai didelis cholerikas. Dorini reikėjo jo temperamento ir amžiaus draugų.

Bet kai tėvų nebuvo namie, žiogelis iššoka ir ieškoti draugų. Žokliavo ir šen, ir ten - nė gyvos dvarios. Pagaliau pamatė mačią mielą, bendraamžį boruželę. Taip pat vienut vienutėlę.

- Labas! Prieik arčiau! Kuo tu vardu?

- Sveikas, aš Linsė. Malonu, - mandagiai ir droviai pasisveikino boružė.

- Doris, - ištiesė ranką mačiasis nenuorama.

Linsė buvo gerai, puikiai išauklėta panelė. Šviesių, traupeplaukų, su melsvais akinukais, baltais batukais ir raudona suknele su juodais taškeliais.

- Tu gal pasiklydai, ar šiaip - slampinėji? - klustelėjo Doris.

- Ketinau eiti į Brukliną. Gal ir tu eitum, Doris?
Žiogas sutiko ir kartu vaikais patraukė į ^{miesteli.} ~~Brukliną~~ Brukliną. Žiogas
žmogaus akimis žiūrint buvo metro ploto bruksnių laukelis, bet
valalėlio akutėmis tai buvo žisas miestas.

Jis atrodė toks didelis, kad net sunku aprepti akimis. Vaikš-
čiodami vaikai žvalgėsi į viršų ir nežinia atsitrėkė į kažką kieto. Atsu-
ko akis ir išvydo išsišiepusių karkvabalinkų.

- Sveiki, aš Rokas, - susvepliaavo jis.

- La-las. Aš-Doris, čia-Linsė, - pristatė žiogas.

- Kokie vėjai jus čia atpučė? - pasiteiravo

- Mes draugų ieškome, - kaip visad mandagiai atsakė Linsė.

- Gal ir mes šu kaimyne Žylšne galėtume tapti jūsų draugais?

- Puik! Šuktelejor Doris. - Mes gyvename Žemuogynė. Atvesk kaimynę ten.

Grižo vabalukai į kaimelį, atsišveikino ir parėjo į savus namus.
Linoma tėvai labai jaudinosi dėl sūnelio, bet kai sužinojo ką jis patyrė net ap-
sidžiaugė.

- Linai, Dorinuk, ryt eisim į žiogo iš Prancūzijos Gimi Škercetino-
smuiko virtuozo koncertą.

Atėjo rytojas ir Doris tėvams leidus susirinko visus drau-
gus. Tarp jų ir Rokas kaimynę Žylsnę.

Gimi Škercetino koncerte, Voveraičių kaimė keturi vaikai
tiesiog pasikeitė. Doris stebėjo Gimi ir panorė pats taip groti, Linsė
tiesiog apstulbo išgirdusi Tiannos Kresčendo balsą, mašojė Žylsnė įsi-
jautė į tambūrinio ritmą, o Rokas dar niekad negirdėjo ir neregėjo tiubos.

Kitą dieną virtuozams atvykus į Žemuogyną vaikai atliekė
prašyti žiogo, kad išmokytų juos muzikuoti.

- Tui, o haikai, - su akcentu atsakė Gimi. - tik leiskit apsisistioti ir
pbersirenghti, o tada jau miokysimės. Atėik žmm... antrią vialiandą.

phrie senojo ažiulio.

Visi sulaukė antros valandos ir išgusėjo prie medžių. Šis atrodė kaip pokai, bet turėjo ir plusų: jis buvo tuščia viduriu ir galima sakyti-turė penkis aukštus, tad ten galėjai groti.

Kirmame, pukšte" grojo Rokas su Franss-triūlininku, antrame-Doris su Gimi, trečiame Žylsė su Lian-tambūrinio žinovu, o ketvirtame-Linse su Tianna-dainininke-soliste.

Laikai įtemptai ruošėsi. Jie ruošėsi susikurti į grupę ir rugpjūtį sugroti - Baghriešk do, - prašė Gimi. - Tui, re. Eksekute! Hi. O dabar stacato visą gharā. Iš visų draugų namų skido muzika. Gal ir ne pati gražiausia, bet nuširdi.

Bėgo laikas, mašinėji valališkai augo, mokėsi, kūrė melodijas ir dainas. Atėjo rugpjūtis. Senajame ažiule susirinko mažne visas bendruomenė. Valalai penktame aukšte surengė koncertą pavadinimu „Neteisingos harmonijos“, nes jų muzika buvo kitokia. Kažkokia neteisinga. Bet už tai labai graži.

Doris vėlais rugpjūčio vakarais ateidavo ant žeruočių lapų ir improvizuodavo su draugais. Šias improvizacijas užrašinėdavo. Laikai grįžo naugliais, naugliai jaunuoliais. Jauni draugai atidarė muzikos mokyklą „Tram pam pam“ ir tapo jos mokytojai.

Jei dar dabar vėly vakarą rugpjūtį išgirsite neteisingą bet gražią muziką-žinokite-ten Doris, Linse, Rokas ir Žylsė. Jie improvizuoja, užrašo ir parodo tai kitiems...

P a b a i g a

Agni Matulionytė